ja ea sees hukka ja nurja läks. Temmal ollid kawwalad pettised wannemad, kes isse wargust ja üllekohto noudsid ja sallissid, ja emmast öeldi, et ta, temmaga käima peal olles, paljo wöörо asjo olli emmesele kiskunud. Se warga mötte ja tö käis ehk emma ihhus jo lapse hinge pealе, ja pärrast ta näggi ühtepuhko seda patto teggewad, ja hakkas nüüd ka seddaarmatsema. Siiski ei woind ta sellepärrast wargust wabbandada; sest se olli ikka ta omma sü. Iggaüks inimene saab mitmel wisil ommast süddamest kurjale kiusatud, agga ei ellades wäggise aetud sedda teggema. Ikka jääb tal weel moistus kätte, mis läbbi ta ommad kurjad himmud woiks tallitseda, kui agga tahhaks, ju südda tunnistab ikka ta wasto-

to, ja ei kida sedda heaks, et ta patto sellepärrast teeb, et teised, ehk olgo need kül ta ommad wannemad, sedda tewad. Nenda olleks ka Maddis sanud selle kiusatusse wasto pannema, agga ei ta wotsind. Ja kuida ta aaw awalt wähhemast wargusest suremale joudis, sedda nüüd kuulge et öppiksite ei simesse patto tö eest, mis wahhest ei panda mekki, enne-st hoidma, sest nenda kui wähhema hallika sonad wimaks jöeks sawad, nisam moti jooswad ei simesse pattohimmud wimaks sureks patto-meereks kokko, kui nemmad ei sa lännatud.

Maddis olli alles pissoke pois, kui tedda ühhe ausa kodusawa wöora perremehhe ette katwatikkuks pandi, kes kül illusaste tedda öppetas. Siiski ei ta seis-

)(nud

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1797, lk. 17